

Phân tích Vợ nhặt hay nhất

Các bài [phân tích Vợ nhặt](#) Kim Lân dưới đây chắc chắn sẽ là tài liệu cần thiết cho các em học sinh lớp 12 chuẩn bị cho các kì thi sắp tới. Hôm nay [Top 10 Branding](#) sẽ tổng hợp Top 20 bài phân tích tác phẩm Vợ Nhặt của Kim Lân hay nhất. Hãy cùng cùng tôi tìm hiểu nhé!

tác phẩm Vợ nhặt

Kim Lân là một trong số những nhà văn xuất sắc viết về nông thôn và nông dân Việt Nam trong nền văn học hiện đại với những tác phẩm độc đáo tỏng cách xây dựng tình huống truyện, cách xây dựng và miêu tả nhân vật. Và có thể nói, truyện ngắn Vợ nhặt – rút từ tập Con chó xấu xí là một truyện ngắn tiêu biểu cho phong cách sáng tác của ông.

Truyện ngắn Vợ nhặt của Kim Lân hấp dẫn bạn đọc ngay từ nhan đề tác phẩm và cách nhà văn xây dựng tình huống truyện. Chắc hẳn, mỗi người trong chúng ta ai cũng sẽ tò mò khi nghe thấy nhan đề “Vợ nhặt” nhưng chính nhan đề ấy đã gợi lên thật nhiều điều đáng suy ngẫm. Chính nhan đề ấy đã phần nào gợi lên thân phận rẻ rúng, đáng thương của những con người trong nạn đói năm 1945. Đồng thời, nhan đề ấy cũng đã phần nào hé mở tình huống truyện độc đáo của tác phẩm và góp phần to lớn vào việc thể hiện giá trị hiện thực sâu sắc ở thiên truyện. Không chỉ độc đáo ở nhan đề, Vợ nhặt còn xây dựng thành công một tình huống truyện mới lạ, độc đáo và giàu ý nghĩa. Kim Lân đã thật sự thành công khi xây dựng tình huống truyện – Tràng – một người dân xóm ngụ cư, với ngoại hình xấu xí lại “nhặt được vợ” ngay trong chính nạn đói khủng khiếp năm 1945. Đó là một tình huống truyện mới lạ, bất ngờ nhưng cũng đầy éo le gây nên sự ngạc nhiên cho biết bao người nhưng cũng chính tình huống ấy đã góp phần không nhỏ vào việc thể hiện giá trị hiện thực của tác phẩm – sự rẻ rúng, bèo bọt của thân phận con người ngay trong nạn đói.

Không chỉ thành công trong việc lựa chọn nhan đề và tạo dựng tình huống, Vợ nhặt của Kim Lân còn hấp dẫn bạn đọc trong cách xây dựng nhân vật và chắc hẳn, những ai đã đọc tác phẩm này sẽ không thể nào quên nổi nhân vật Tràng. Không đi sâu miêu tả ngoại hình của nhân vật nhưng Kim Lân đã có những nét vẽ đủ để chúng ta nhận thấy Tràng là một chàng trai ngụ cư xấu xí với “dáng người thô kệch, cái cười khềnh khệch”, “lưng Tràng như con gấu”, “quai hàm bạnh ra”. Có lẽ ở Tràng hội tụ đầy đủ những yếu tố để ế vợ, ấy vậy mà ai ngờ đâu chính trong cái nạn đói khủng khiếp năm 1945 Tràng lại được một người phụ nữ theo không về nhà làm vợ. Và cũng chính sự kiện ấy đã làm cho những dòng cảm xúc của Tràng có sự thay đổi theo thời gian. Tràng và thị quen nhau thật tình cờ, chỉ vài ba câu hò vui ấy vậy mà thị theo Tràng về nhà thật “Làm đêch gì có vợ. Này nói đùa chứ đằng ấy có về với tớ thì ra khuân hàng lên xe rồi cùng về”. Thị theo về nhà, trong lòng Tràng chắc hẳn có niềm hạnh phúc đang

len lỏi nhưng rồi cũng có lúc Tràng lo sợ, hấn "chợn nghĩ" nhưng rồi Tràng lại "tặc lưỡi: chặc kệ". Cái tặc lưỡi ấy của Tràng không phải là cái tặc lưỡi của kẻ bất lực, muốn buông xuôi tất cả mà Tràng chặc lưỡi bởi với Tràng trong giờ phút này đây mọi niềm vui và khát vọng hạnh phúc đã lẫn át và lớn hơn tất cả. Và để rồi, trên đường đưa vợ về nhà, niềm hạnh phúc, vui sướng ấy của Tràng như càng nhân lên gấp bội và phát lộ rõ rệt ra dáng vẻ bên ngoài của hấn ""vẻ mặt có cái gì đó phớn phở", "hấn vừa đi vừa tùm tùm cười nụ một mình", "mắt sáng lên lấp lánh", "cái mặt vênh lên tự đắc với mình". Nếu như, trên đường đưa vợ về nhà trong Tràng ánh lên niềm hạnh phúc khôn nguôi, Tràng như đang đắm chìm trong men say của hạnh phúc thì lúc về tới nhà Tràng lại ngượng nghịu, "đứng tây ngậy ra giữa nhà" rồi có cái gì đó lo lắng, có lẽ Tràng sợ mẹ mình sẽ không đồng ý "nàng dâu mới". Nhưng rồi, lời giới thiệu của Tràng với mẹ mình về sự xuất hiện của thị "kia nhà tôi nó chào u" – một lời giới thiệu chan chứa bao nghĩa tình. Đặc biệt, tâm trạng của Tràng đã thực sự thay đổi trong buổi sáng ngày hôm sau. Tràng thấy "êm ái lửng lơ như người trong cõi mơ đi ra", "cảm động, thấy yêu thương, gắn bó và thấy mình phải có trách nhiệm với cái gia đình này" sau một đêm đắm mình trong tình yêu, hạnh phúc. Và có lẽ chính sức mạnh của tình yêu, của hạnh phúc đã khiến Tràng thay đổi và thêm yêu, thêm tin tưởng vào hạnh phúc gia đình và một tương lai tươi sáng hơn.

Cùng với nhân vật Tràng, tác giả Kim Lân đã xây dựng thành công nhân vật thị. Nếu như khi xây dựng nhân vật Tràng, tác giả Kim Lân tập trung đi sâu khám phá thế giới tâm trạng thì khi khắc họa nhân vật thị nhà văn lại làm bật nổi nhân vật qua việc miêu tả ngoại hình và tâm trạng để từ đó làm bật nổi tính cách, tâm trạng của thị. Chắc hẳn, những ai đã từng một lần đọc Vợ nhặt sẽ không thể nào có thể quên được những chi tiết nhà văn Kim Lân miêu tả ngoại hình của thị "khuôn mặt lưỡi cày xám xịt", "áo quần rách như tổ đĩa", "cái nón cà tàng che nửa khuôn mặt", "cái ngực gầy tẹp lép nhô lên". Ngoại hình ấy của thị có lẽ là minh chứng rõ ràng nhất cho cái đói đang hoành hành. Và có lẽ cũng chính nạn đói khủng khiếp ấy đã khiến thị có những hành động "chao chát", "chỏng lỏn" nhưng xét đến cùng đây là chứng tích của cái đói. Đó là cái hành động thị đơn đả "ăn thật nhá...", "sà xuống ăn một chặp bốn bát bánh đúc", "ăn xong cầm dĩa quệt ngang miệng "Hà! Ngon!". Thế nhưng, khác với dáng vẻ bên ngoài ấy, người đọc sẽ dễ dàng cảm nhận được sự tinh tế, ý tứ, e dè của thị trong lúc theo Tràng về nhà làm vợ. Trên đường theo Tràng về nhà, thị có cái gì đó ngượng nghịu đến nỗi "chân nọ bước dúi cả chân kia". Thêm vào đó, khi về đến nhà, thị "nén tiếng thở dài, nhếch mép cười nhạt nhẽo", "ngồi mớm ở mép giường",... Những hành động ấy của thị đã làm toát lên sự e dè, ý tứ ở người phụ nữ có vẻ ngoài chao chát, chỏng lỏn tưởng chừng như có cái gì đấy vô duyên. Đặc biệt, nét đẹp tâm hồn, sự ý tứ của thị được thể hiện rõ nét trong buổi sáng hôm sau, thị "dậy sớm quét dọn nhà cửa, sân vườn, phơi quần áo, "trong bữa sáng: nói nhỏ nhẹ, đúng mực, lễ phép",... Như vậy, thị chính là sự hiện thân cho cái đói, cái nghèo khổ trong những ngày khủng khiếp của nạn đói những năm 1945. Nếu như cái đói làm cho người phụ nữ mất đi những nét đặc

trưng của họ thì chính tình yêu, hạnh phúc đã đem đến cho họ sức sống mới, để được sống với con người thật của mình.

Thêm vào đó, trong tác phẩm, nhà văn Kim Lân còn xây dựng thành công nhân vật bà cụ Tứ – điển hình cho người mẹ, người phụ nữ Việt Nam. Những chi tiết nhà văn Kim Lân miêu tả ngoại hình của bà cụ Tứ đã gợi nên sự cơ cực, lam lũ nơi người phụ nữ này. Đó là “dáng người lọng khọng”, “vừa đi vừa húng hắng ho vừa lẩm bẩm tính toán”. Nhưng ở người mẹ ấy chúng ta cũng cảm nhận thấy bao phẩm chất, bao nét đẹp tâm hồn qua những dòng xúc cảm của bà. Lúc vừa về đến nhà, thấy sự xuất hiện của thị trong nhà của mình, bà có cái gì đấy ngạc nhiên, “tò ý không hiểu”. Nhưng rồi, bà vỡ lẽ, bà nhận ra bao điều Bà lão cúi đầu nín lặng, “bà hiểu ra bao nhiêu cơ sự, vừa ai oán vừa xót thương” và rồi lòng người mẹ ấy cảm thấy thương con và thương cho chính mình, bà khóc – giọt nước mắt của sự tủ thân, của sự tự trách. Nhưng lòng thương con, lòng thương người đã khiến bà mở rộng vòng tay đón nhận nàng dâu mới. Và có lẽ chính sự xuất hiện của thị đã đem đến cho bà một niềm vui, niềm hạnh phúc khôn nguôi vào buổi sáng hôm sau. Sáng hôm sau, bà dậy sớm cùng nàng dâu mới chăm bẵm vườn tược, chăm lo cho ngôi nhà của mình, “gương mặt búm beo, u ám ngày thường rạng rỡ hẳn lên”, trong bữa ăn sáng cả gia đình cùng nhau nói toàn những chuyện vui, chuyện sung sướng về sau. Như vậy, bà cụ Tứ là đại diện điển hình cho người phụ nữ Việt Nam dù cơ cực, lam lũ, nghèo khổ nhưng vẫn luôn tràn đầy tình yêu thương và tinh thần lạc quan.

**Top 20 bài phân tích tác phẩm Vợ
Nhật của Kim Lân hay nhất**

Xem thêm:

[Dàn ý Vợ nhật chi tiết](#)

[Sơ đồ tư duy Vợ nhật](#)